

ZWIĄZEK BANKÓW POLSKICH

Komentarz Związku Banków Polskich do Opinii Rzecznika Generalnego Trybunału Sprawiedliwości Unii Europejskiej w sprawie C-520/21

Rzecznik Generalny wskazał, że Dyrektywa 93/13 nie reguluje tego, jak powinny rozliczyć się strony umowy o kredyt indeksowany, jeśli zostanie ona uznana za nieważną. Dlatego odpowiedzi na pytanie, czy konsument może żądać od banku zwrotu kosztów korzystania z zapłaconych rat, poszukiwać należy w prawie krajowym. Jeśli prawo krajowe dopuszcza takie roszczenie konsumenta, to Dyrektywa nie stoi temu na przeszkodzie.

Co do roszczeń Banku Rzecznik wskazał, że Dyrektywa 93/13 stoi na przeszkodzie tym roszczeniom. Jest to stanowisko sprzeczne z wyrokiem Trybunału Sprawiedliwości Unii Europejskiej w sprawie C-395/21 i w sprawach połączonych C-349/18, C-350/18 oraz C-351/18, zgodnie z którymi to prawo krajowe decyduje o skutkach nieważności umowy.

Opinia Rzecznika nie przesądza rozstrzygnięcia ani nie jest wiążąca dla TSUE. Wyrok TSUE może więc być inny niż proponuje Rzecznik. Tak było chociażby w sprawie tzw. „małego TSUE” (C-383/18), czyli w sprawie, która dotyczyła rozliczenia kosztów kredytu konsumenckiego w razie jego przedterminowej spłaty, gdy TSUE nie podzielił opinii Rzecznika Generalnego.

Podobną sytuację odnotowaliśmy również ostatnio w sprawie C-555/21, gdzie Trybunał w wyroku z 9 lutego 2023 r. wydał orzeczenie mniej pro-konsumenckie niż proponował Rzecznik Generalny tym miesiącu.

Rzecznik dostrzega w motywie 57, że to do sądu krajowego należy ustalenie czy Bank w następstwie **uznania umowy kredytu hipotecznego za nieważną z powodu zawarcia w niej nieuczciwych warunków**,

ZWIĄZEK BANKÓW POLSKICH

może dochodzić od konsumenta roszczeń wykraczających poza zwrot przekazanego kapitału kredytu i zapłatę odsetek ustawowych za opóźnienie.

Rzecznik nie wypowiedział się o roszczeniu Banku o waloryzację kapitału, a takie roszczenie uznał za zasadne Sąd Okręgowy w Warszawie w głośnym wyroku z 10.02.2023 r. (sygn. akt XXV C 1039/22).

Niezależnie od opinii Rzecznika Generalnego, to Trybunał ostatecznie zdecyduje, czy możliwe jest uznanie, że Dyrektywa takie roszczenie na gruncie prawa krajowego wyklucza.

Opinia rzecznika generalnego TSUE nie ma charakteru wiążącego ani dla sędziów Trybunału, ani dla sądów krajowych. Treść opinii rzecznika generalnego nie może być utożsamiana ze zdaniem TSUE. Opinia stanowi wyłącznie wsparcie dla sędziów Trybunału i punkt wyjścia do wewnętrznej dyskusji na temat ostatecznego kształtu wyroku.

Nazywanie opinii rzecznika generalnego „zapowiedzią” lub „wstępem” do właściwego orzeczenia jest mylące i może wprowadzać w błąd, ponieważ opinia nie determinuje wyroku TSUE.

Związek Banków Polskich